

Uz nākotni soļos, marš!

Ko man devušas studijas koledņā? Pirms es sāku izteikties par šo tematu, gribu, lai katrs lasītājs atbild pats sev: "Ko nozīmē vārds "koledņa"?" Man te rodas asociācija ar vārdu "kolēģis" – cilvēks, ar ko jūs strādājat vienā darbā. Taču vai šis skaidrojums ietver pietiekami daudz informācijas? Es tam nepiekrītu. Ne jau tie būs kolēģi, kuri saņem atalgojumu vienā darba vietā. Tāpat ne tie, kuri sēž vienā telpā pildot katrs savus dienesta vai darba pienākumus, periodiski apmainoties ar pāris pieklājības frāzēm. Manuprāt, kolēģi ir cilvēki (un ne tikai runājot par Valsts robeņsardzi, par kuru es stāstīšu turpmāk), kurus saista viens liels, kopējs mērķis. Viņi ir vienā laivā, katrs ir atbildīgs ne tikai par savu darbu, bet arī par daļu no tās lielās misijas, ko dara visi kopā. Kāds dēvēs tādu kolektīvu par vienotu mehānismu, un viņam arī būs taisnība. Vienotais kolektīvs, vienotais mehānisms, otrā ģimene, "ieroču brāļi" (šie "ieroči" studējošajiem – datori un pildspalvas) un tā tālāk.

Tāpat arī ar koledžu. Tā ir vieta, kur studē dažādi cilvēki, lai pēc tam ieņemtu katrs savu vietu dzīvē un darītu katrs savu darbu, bet jau zinot un protot vairāk nekā pirms mācībām. Pa to īso laiku sprīdi, kopš mācos koledņā, es izdarīju vienu no secinājumiem, kas arī var būt daļa no atbildes uz jautājumu "Ko man devušas studijas koledņā?". Tātad – koledņa veido kolektīvu. Kolektīvu, kas sastāv no cilvēkiem, kuri kopā dara vienu darbu. Kolektīvu, kur katrs iegulda daļu no sevis: nervu šūnas, laiku, neveiksmīgus centienus, sviedrus un asaras, lai pēc tam visas ciešanas pārveidotos par profesionālām prasmēm, zināšanām, jaunām personiskām īpašībām, jaunu pieredzi, draugiem, kādam arī par jaunizveidotu ģimeni, tātad – šādā kolektīvā katram tā dalībniekam veidojas ceļš uz jaunu dzīvi. Atzīšu, man mācības koledņā tiešām ir ceļš uz jaunu dzīvi. Pirmais solis šajā virzienā bija tad, kad es mēģināju iestāties Valsts robeņsardzes koledņā, un tas sagādāja grūtības, bet līdz ar to pārvarēšanu secināju – nu jācīnās līdz galam.

Tas bija tikai sākums. Uzsākot mācības Iekšlietu ministrijas iestādē, sākotnēji biju mazliet šokēts par to, cik stipri te attiecības un vide atšķiras no tās, kurā es dzīvoju vēl nesen. Stingra disciplīna un subordinācija, nekādas patvaļības. Tiek noteikts pat pirmais solis, kurš Tev jāspēr uzsākot soļot. Tev apkārt ir tādi paši puīši un meitenes, kuri arī nokļuvuši jaunā vidē un te vēl ne vienu vien reizi kļūdīsies un apmaldīsies. Daži no viņiem vēl paspēs nožēlot, ka izlēmuši mācīties tieši šeit, bet par to šodien domāt nav laika, jo re – jūs jau soļojat uz lekcijām, pēc tam iepazīstaties ar saviem instruktoriem un "dienesta tēviem" – rotu komandieriem. Rīt

jūsu gaita būs izteiktāka, skatiens vērsts uz priekšu, nevis uz leju. Vēl pēc dienas jūs palīdzēsiet viens otram, ja kāds ko nesaprot mācību priekšmetos. Pazūd sākotnējais sašutums, to aizvieto mērķtiecība un pašparliecinātība. Ar katru dienu vairāk jūs kļūstat par kolēģiem, kuri ar laiku būs profesionāli izvēlētajā jomā. Disciplinēti, atbildīgi, apzinīgi. Par to es pirms pusgada pat nevarēju sapņot.

Ik dienu koledžā es izjūtu atbildību par saviem kolēģiem, gribu, lai mēs visi to ne tikai sekmīgi absolvējam, bet arī lai būtu grūti noteikt to labāko starp mums. Arī tagad, kad ir sarežģīta situācija COVID-19 pandēmijas radīto ierobežojumu dēļ, un mums ir jāmacās attālināti no mājām, mēs, kadeti, kļūstam par vienotu komandu. Agrāk es pat nedomāju, ka varu līdz naktij sēdēt palīdzot kolēģiem mācībās, bet nu rīt viņi atbildēs uz uzdotajiem jautājumiem pat labāk nekā es pats. Man agrāk nebija tādas vēlmes atkārtot kaut ko vai pārrakstīt darbu, lai tā iznāktu labāk. Varbūt es vēl ne reizi vien pārrakstīšu arī šo eseju.

Mācības koledžā sniedz arī profesionālās prasmes, tā ir studiju procesa pamatfunkcija. Tomēr galvenais ir tas, ka koledža attīsta personiskās īpašības. Tu mācies ne tikai to, kā aprēķināt integrāļus, analizēt tirgu, vai, manā gadījumā, kā pārbaudīt dokumentus, intervēt un profilēt robežu šķērsojošās personas, atklāt robežpārkāpējus. Galvenokārt Tu mācies plānot savu laiku, resursus, mācies komunicēt ar cilvēkiem, jo ar dažiem iesi plecu pie pleca visu mācību laiku un, droši vien, pat ilgāk. Tu mācies uzticēties citiem un nepaļauties tikai uz sevi. Tu sagatavojies visam, kas vēl vakardien tev šķita nepārvarams. Tu mācies dzīvot.